

Πολλά...

Εν ολίγοις

του Λευτέρη Μαυρουδή

***** " Οι άνθρωποι που δεν έχουν γνώση μιλάνε περισσότερο από εκείνους που ξέρουν. Ως γνωστόν ένας άδειος τενεκές κάνει περισσότερο θόρυβο από ένα γεμάτο..."**

1. Οι Εύζωνες κατά τον βηματισμό χτυπούν το τσαρούχι στο έδαφος!!! Γιατί;

Τον ανατριχιαστικό συμβολισμό πίσω από τον βηματισμό των Ευζώνων, η οποία έκλεψε τις εντυπώσεις στην στρατιωτική παρέλαση για τα 200 χρόνια από την ελληνική επανάσταση του 1821, εξήγησε η Προεδρική Φρουρά.

Οι Εύζωνες κατά τον βηματισμό χτυπούν το τσαρούχι για να ακούνε οι Άγνωστοι νεκροί του Έθνους.

2. Στον ελαιώνα στο Πυργί της Μυτιλήνης, στον παλιό οικισμό του Κέδρου, δίπλα στη θάλασσα στο παρεκκλήσι του Αϊ Γιάννη, κάτω από ένα μεγάλο κέδρο, συναντάς και τον ίδιο το Θεόφιλο Χατζημιχαήλ.

Ο Θεόφιλος Χατζημιχαήλ ή Θεόφιλος Κεφαλός ή Κεφάλας, γεννήθηκε κάπου στα 1870. Στο έργο του λένε οι ειδικοί κυρίαρχο στοιχείο είναι η ελληνικότητά κι η εικονογράφηση της ελληνικής λαϊκής παράδοσης κι ιστορίας. Στα 18 του χρόνια εγκατέλειψε το οικογενειακό περιβάλλον κι εργάστηκε ως θυροφύλακας («Καβάσης») στο Ελληνικό Προξενείο της Σμύρνης.

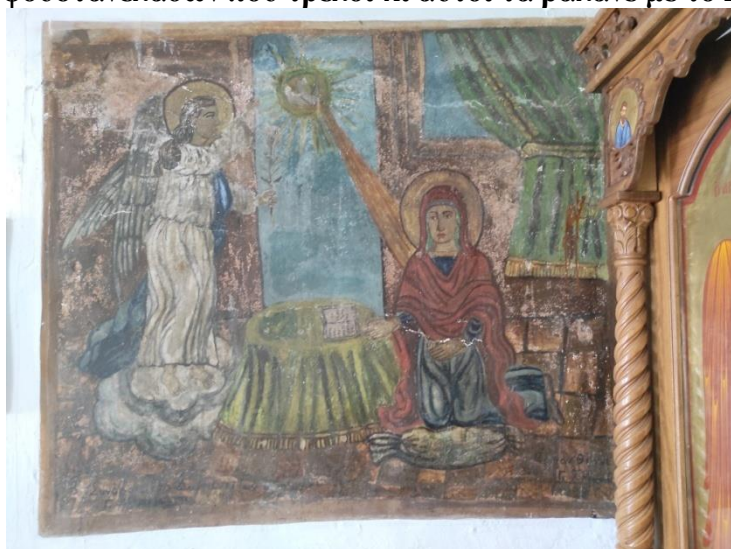
Στα 1897, βρίσκεται στο Βόλο ζωγραφίζοντας σε σπίτια και μαγαζιά. Κι από εκεί στο Πήλιο. Ζωγραφίζοντας και συμμετέχοντας στη διοργάνωση λαϊκών θεατρικών παραστάσεων σε εθνικές γιορτές πάντα σαν ήρωας της Ελληνικής Επανάστασης.

Το 1927 επιστρέφει στη Μυτιλήνη. Οι πατριώτες του τον υποδέχονται με πειράγματα. **Και αυτός αρχίζει να ζωγραφίζει σε ντουβάρια σε χωριά. Για ένα πιάτο φαί και λίγο κρασί. Και μια πρόσκαιρη στέγη.**

Σε αυτήν την περίοδο ανήκει και το εκκλησάκι του Αι Γιάννη στον Κέδρο. Τούρκικος οικισμός με λιοτρίβι που ανήκε σε Τούρκο που είχε ανταλλαχτεί με τη Συνθήκη της Λωζάννης, ο Θεόφιλος πρέπει να ζωγράφιζε το νεόκτιστο εκκλησάκι για τις ανάγκες των νέων κατοίκων του οικισμού, προσφύγων της Μικρασίας

Πέθανε στις 22 Μαρτίου του 1934, πριν 87 χρόνια.

Όμως δήλωσαν στο Δήμο πως πέθανε στις 25 Μαρτίου, φουστανελάς ήταν ο κουρελής ζωγράφος. Έγραψαν στο δημοτολόγιο πως πέθανε ανήμερα της γιορτής των άλλων φουστανελάδων που τρελοί κι αυτοί τα βάλανε με το Σουλτανάτο.

Επέτειος του θανάτου του φουστανελά ζωγράφου που τόσο αγάπησε τον Μεγαλέξαντρο και τον Νικητάρά τον Τουρκοφάγο.

3. Ο υπουργός Εξωτερικών του Ιράν, Javad Zarif, ήταν ευδιάθετος κατά τη διάρκεια του ταξιδιού του στην Τουρκία την Παρασκευή, δηλώνοντας ότι ήταν ένα παραγωγικό ταξίδι, χαμογελώντας μαζί με τον Τούρκο ομόλογό του Mevlut Cavusoglu. Το ταξίδι σηματοδοτεί την αυξανόμενη συμμαχία που έχουν η Τουρκία και το Ιράν στην περιοχή. Ο Ζαρίφ είπε «ότι επήλθε εποικοδομητική δέσμευση σε διμερή και περιφερειακά θέματα της οποίας τελικός στόχος ήταν: **Εφαρμόστε την εμπειρία του Ιράν και της Τουρκίας για 400 χρόνια ειρήνης στην περιοχή μας. Μαζί, όλα είναι δυνατά.** »

ΥΓ1: Οι εκφράσεις τους και πολύ περισσότερο οι προθέσεις τους προδίδουν την επιβολή δόγματος μίας **“ειρήνης της βίας και του τρόμου”** η οποία θα επικρατήσει από ανάγκη, εφόσον ο ισχυρός έχει την δυνατότητα να καταφέρει στον άλλο θανάσιμα πλήγματα. Υπό την έννοια αυτή μπορεί να χαρακτηριστεί και “ειρήνη αδυναμίας” που στηρίζεται στην ισχύ [Ρωμαϊκή αυτοκρατορία, Χιτλερική Γερμανία, Σοβιετική Ένωση κ.α.].

ΥΓ2: Ο Κλαούζεβιτς σε επιστολή του το 1807 γράφει: **“Δεν είναι τίποτε που να φοβάμαι τόσο πολύ όσο την ειρήνη. Η ειρήνη που φέρει την υποταγή την αρνούμαι. Εάν δεν μπορώ να ζήσω**

ελεύθερος και αξιοσεβαστος ως πολίτης ενός ελεύθερου και αξιοσεβαστου κράτους, τότε ας φύγει για πάντα από την καρδιά μου".

ΥΓ3: "Η βία δεν φέρνει ποτέ την ειρήνη", Μάρτιν Λούθερ Κίνγκ.

4. Στην Ουάσιγκτον συναντάς ανθρώπους που υποστηρίζουν ότι επί της προεδρίας του Ντόναλντ Τραμπ δύο ξένοι αυταρχικοί ηγέτες, ο κ. Πούτιν και ο Ταγίπ Ερντογάν, επηρέαζαν την πολιτική του Λευκού Οίκου ανά πάσα στιγμή.

Αυτό τώρα έχει τελειώσει. Η Αμερική επιστρέφει, και επιστρέφει με ισχυρό τρόπο. Με κρότο. Ήδη, οι αμερικανικές δυνάμεις έχουν εμφανιστεί σε περιοχές, όπως η Μεσόγειος και η Μέση Ανατολή, που είχε εγκαταλείψει ο κ. Τραμπ.

Πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη σημασία στην επιμονή της Αμερικής να ελέγχει την περιοχή της Αλεξανδρούπολης, η οποία ήταν ένα από τα κέντρα της ρωσικής προπαγάνδας, η οποία προσπαθούσε να διεισδύσει στην Ελλάδα μέσω της Ορθόδοξης Εκκλησίας. Η Αμερική διαθέτει πλέον ισχυρή στρατιωτική παρουσία. Και θα δούμε και άλλες κινήσεις στον στρατιωτικό τομέα, σε ότι αφορά την Ελλάδα, σύντομα. Από την Αλεξανδρούπολη μέχρι και την Ηγουμενίτσα, πέραν των όσων συμβαίνουν στην Κρήτη, που έχουν παγκόσμιο στρατηγικό χαρακτήρα.

5. Το «OK» έχει γενέθλια σήμερα: Η επικρατέστερη εκδοχή της... γέννησής του

Η πιο δημοφιλής φράση στον κόσμο, το "OK", συμπληρώνει 182 χρόνια από την πρώτη φορά που εμφανίστηκε. Είναι ελληνική λέξη;

Χρησιμοποιείται καθημερινά, σε κάθε σχεδόν προφορικό διάλογο, σε γραπτά μηνύματα, για κάθε πτυχή της καθημερινότητας. Κι όμως, έχετε ποτέ αναρωτηθεί τι σημαίνει το "OK" και από που προέρχεται; Δεν μας έπιασε κάτι ξαφνικά, αλλά η αγαπημένη λέξη του κόσμου όλου, από το Παρίσι μέχρι το Πεκίνο και από το Γιοχάνεσμπουργκ μέχρι την Καλκούτα γιορτάζει και κλείνει τα 182 χρόνια, με βάση πάντα την θεωρία "γέννησης" που έχει γίνει αποδεκτή.

Στις 23 Μαρτίου του 1839 λοιπόν το "OK" συστήθηκε στον κόσμο, καθώς φιγουράρησε στην 2η σελίδα της Boston Morning Post.

Τι σημαίνει όμως; Στην εφημερίδα ήθελαν να καταγράψουν το "All Correct" δηλαδή το «όλα σωστά», αλλά το είχαν γράψει... ανορθόγραφα και τυπώθηκε το "Oll Korrekt" και έτσι έμειναν τα αρχικά γράμματα των δύο λέξεων.

Τα κείμενα των εφημερίδων εκείνη την εποχή εμφάνιζαν μια τέτοια τάση να τυπώνουν κοινόλεκτες φράσεις. Όταν ήθελαν δηλαδή να γράψουν "All Right" θα το συναντούσαμε ως O. W. καθώς η παραλλαγή του ήταν Oll Wright. Ή το No Go το εμφάνιζαν ως K.G από το "know go".

Στο πέρασμα μίας δεκαετίας ο κόσμος άρχισε να χρησιμοποιεί το "OK" ως υπογραφή σε έγγραφα ή ακόμα και σε σήματα του τηλέτυπου που έστελνε για να καταδείξει πως όλα ήταν καλά!

Η ελληνική εκδοχή

Αυτό το “Όλα Καλά” είναι που κάνει πολλούς να πιστεύουν πώς το “ΟΚ” είναι ελληνικής προελεύσεως! Η ρίζα αυτής της θεωρίας προέρχεται από τη φήμη ότι το χρησιμοποιούσαν οι Έλληνες μετανάστες στην Αμερική που δούλευαν στα λιμάνια, γράφοντας πάνω στα κιβώτια “οκ”, δηλαδή, το φορτίο ήταν εντάξει. Το 1839 όμως δεν ήταν η εποχή της μετανάστευσης για τους Έλληνες στον Νέο Κόσμο (Αμερική) οπότε δε φαίνεται να έχει βάση αυτή η θεωρία.

Το ίδιο ισχύει και για εκδοχές που αποδίδουν τη φράση στη λατινική, γαλλική, φινλανδική, σουηδική, ακόμη και ινδιάνικη αρχή.

Αυτό που επικρατεί όμως είναι η θεωρία για την Boston Morning Post.

6. Η Σύνοδος Κορυφής του Quad επικεντρώθηκε στη συνεργασία μεταξύ των Αυστραλίας, ΗΠΑ, Ιαπωνίας και Ινδίας

Σαφής αναφορά στη σημασία του Διεθνούς Δικαίου και ιδιαίτερα της Σύμβασης του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας γίνεται στο κοινό ανακοινωθέν της Συνάντησης Κορυφής του Quad (Αυστραλία, ΗΠΑ, Ιαπωνία και Ινδία), η οποία έλαβε χώρα πριν λίγες ημέρες διαδικτυακά.

Η Σύνοδος Κορυφής του Quad επικεντρώθηκε στη συνεργασία μεταξύ των τεσσάρων κρατών του Ινδικού-Ειρηνικού σε ζητήματα, όπως η αντιμετώπιση της πανδημίας, η κλιματική αλλαγή, η τεχνολογική συνεργασία και οι εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον είναι το γεγονός ότι στο κοινό ανακοινωθέν της εν λόγω Συνόδου έγινε ιδιαίτερη μνεία στη σημασία που αποδίδουν οι χώρες αυτές στον ρόλο του Διεθνούς Δικαίου και ιδιαίτερα στη Σύμβαση του ΟΗΕ για το Δίκαιο της Θάλασσας (UNCLOS).

Αν και η εν λόγω επισήμανση αφορά καταρχήν την Ανατολική και τη Νότιο Σινική Θάλασσα, δεν παύει να έχει ιδιαίτερη σημασία το γεγονός ότι χώρες, οι οποίες μέχρι και πριν από λίγο καιρό απέφευγαν να αναφερθούν στο Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας (οι ΗΠΑ δεν έχουν επικυρώσει την εν λόγω Σύμβαση), την επισημαίνουν, πλέον, ως θεμελιώδες μέρος του Διεθνούς Δικαίου, την οποία θα πρέπει να σέβονται το σύνολο των κρατών.

Η θέση αυτή επιβεβαιώνει, για μια ακόμα φορά, ότι η εν λόγω Σύμβαση, η οποία αντικατοπτρίζει μέρος του εθιμικού δικαίου, αποτελεί τη μοναδική βάση για την επίλυση των ζητημάτων αναφορικά με την οριοθέτηση της ΑΟΖ και της Υφαλοκρηπίδας γενικότερα, υπογράμμιζαν οι ίδιες πηγές.

7. Ένα νέο βιβλίο του Σαουδάραβα συγγραφέα Μοχάμεντ Αλ Σάιντ αποκαλύπτει οθωμανικές φρικαλεότητες στη Madinah. “Seferberlik: Ένας αιώνας μετά το οθωμανικό έγκλημα στη Madinah” τιτλοφορείται το έργο του συγγραφέα που αφηγείται την ιστορία της απέλασης του πληθυσμού της ιερής πόλης από τον Οθωμανό στρατηγό Φαχρί Πασά.

Όταν οι ιστορικοί χρησιμοποιούν τον όρο “Seferberlik” - την οθωμανική λέξη για “κινητοποίηση” - θεωρείται συχνά ότι συζητούν την γενοκτονία, την εθνοκάθαρση των Αρμενίων της Ανατολίας το 1915, όταν εκατομμύρια δολοφονήθηκαν ή απεστάλησαν στην εξορία. Ωστόσο, το Seferberlik χρησιμοποιείται επίσης για να αναφερθεί σε ένα άλλο λιγότερο γνωστό επεισόδιο μαζικού εκτοπισμού που συνέβη περίπου την ίδια εποχή στη σημερινή Σαουδική Αραβία.

Τα ιστορικά βιβλία λένε για την “ηρωική άμυνα” της πόλης του Φαχρί Πασά στην πολιορκία της Μεντίνα το 1918, εξουδετερώνοντας τις επανειλημμένες επιθέσεις από τους Άραβες μαχητές του Χουσεΐν μπιν Αλί, του Σαρίφ (σ.σ. αραβικός τίτλος) της Μέκκα.

Αυτό που τα βιβλία συχνά δεν σχολιάζουν είναι τα γεγονότα του 1915, πριν από την πολιορκία, όταν ο Φαχρί Πασάς ανάγκασε τον πληθυσμό της Μεντίνα να μπουν σε τρένα και τους οδήγησε βόρεια στη σημερινή Συρία, την Τουρκία, τα Βαλκάνια και τον Καύκασο. Επιπλέον, η εκδοχή των γεγονότων όπως αναφέρονται σήμερα στην Τουρκία τείνει να παραλείψει την απομάκρυνση των τιμαλφών του ιερού θαλάμου του Προφήτη Μωάμεθ από τους Οθωμανούς,

την κατεδάφιση κτιρίων για την άμυνα και τις γραμμές προμήθειας και τον σκληρό φόρο που πλήρωσαν μέσω του λιμού οι εναπομείναντες πολίτες της Madinah.

“Το έγκλημα Seferberlik ήταν μια προσπάθεια μετατροπής της Madinah σε στρατιωτικό φυλάκιο”, δήλωσε ο Al-Saeed στο Arab News. “Οι Τούρκοι προσπάθησαν να διαχωρίσουν την πόλη από τα αραβικά περίχωρά της και να την προσαρτήσουν στην Οθωμανική Αυτοκρατορία για να δικαιολογήσουν την εξουσία στον αραβικό κόσμο”.

Η εκδήλωση του τουρκικού υπερ-εθνικισμού σημείωσε καταστροφή για τις άλλες εθνοτικές ομάδες της αυτοκρατορίας.

“Ο στρατηγός Φαχρί Πασά ήρθε για να αποδείξει τη δύναμη της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας πάνω στη Μεντίνα, ανεξάρτητα από το κόστος,” είπε ο Αλ Σάιντ. “Ήρθε το Τζαμί του Προφήτη και την ιερότητά του και το μετέτρεψε σε αποθήκη όπλων και στρατόπεδο για στρατιώτες. Επίσης, μετέτρεψε τους μιναρέδες της πόλης σε θέσεις πυροβολικού, χωρίς να ανησυχεί για το να επηρεάσει το Τζαμί του Προφήτη, τον τρούλο και τον Τάφο του Προφήτη. Επιπλέον, κατέσχεσε τα υπάρχοντα των κατοίκων και τις καλλιέργειές τους, και τα παρέδωσε στη στρατιωτική προσπάθεια και στους στρατιώτες του, που εκτιμάται ότι ήταν περίπου 70.000 μισθοφόροι. Βεβήλωσαν τη Μεντίνα πίνοντας αλκοόλ στους δρόμους. Στη δεύτερη φάση της εκστρατείας του Φαχρί Πασά, κατέστρεψε σπίτια και επέκτεινε το σιδηρόδρομο μέσα στο Τζαμί του Προφήτη, βεβηλώνοντας την ιερότητα του τζαμιού σε ένα άλλο έγκλημα, με σκοπό τη διευκόλυνση της μεταφοράς τιμαλφών και αντικειμένων - το περιουσιακά στοιχεία του Προφήτη Μωάμεθ και των συζύγων του - μακριά από τα μάτια των πολιτών και από φόβο γι 'αυτούς, και ως προετοιμασία για το λαθρεμπόριο στην Κωνσταντινούπολη. Οι κλεμμένοι θησαυροί έφτασαν στην Κωνσταντινούπολη, την πρωτεύουσα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, και εκτίθενται εδώ και πολλά χρόνια στο Μουσείο Τοπ Καπί (Κωνσταντινούπολη)”.

“Στην τελευταία φάση, οι πολίτες της Madinah εκτοπίστηκαν βίαια και στρατιώτες εγκαταστάθηκαν εκεί”, είπε ο Al-Saeed. Πιθανότατα απελάθηκαν 40.000 πολίτες, με τους γονείς να χωρίζονται τόσο ο ένας από τον άλλο όσο και από τα παιδιά τους. “Απήγαγαν ανθρώπους από τους δρόμους και δεν τους έστειλαν ως οικογένειες. Σύμφωνα με ιστορικές πηγές, οι φρικαλεότητες του Seferberlik είχαν ως αποτέλεσμα να παραμείνουν στην πόλη μόνο μερικές εκατοντάδες πολίτες. Ο Φαχρί Πασάς ανέλαβε το μονοπώλιο φαγητού, το οποίο ήταν αρχικά σπάνιο. Η Μεντίνα έφτασε στο σημείο του λιμού, αναγκάζοντας τους πολίτες της και τα ορφανά παιδιά να τρώνε γάτες, σκύλους και όσα έμειναν στα αγροκτήματα και στους δρόμους”.

Ο Αλ Σάιντ λέει ότι επέλεξε να γράψει για τις ενέργειες της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας στη Μαντίνα έναν αιώνα μετά, επειδή πιστεύει ότι η σύγχρονη Τουρκία προσπαθεί να ξεπλύνει το αυτοκρατορικό της παρελθόν.

Σκοπεύει να μεταφράσει το βιβλίο του σε διάφορες γλώσσες για να ευαισθητοποιήσει αυτό το ελάχιστο γνωστό κεφάλαιο της οθωμανικής ιστορίας.

9. Η γέννηση του βόλεϊμπολ ως «Μίντονετ»

Πατέρας του βόλεϊ θεωρείται ο Αμερικανός γυμναστής Ουίλιαμ Μόργκαν, που εργαζόταν στη Χριστιανική Αδελφότητα Νέων στην πόλη Χόλιοκ της Μασαχουσέτης, και ημερομηνία γέννησης του αθλήματος η 9η Φεβρουαρίου 1895.

Δεκαέξι χιλιόμετρα πιο πέρα, στην πόλη Σπρίνγκφιλντ, τέσσερα χρόνια νωρίτερα, ο συνάδελφος του Τζέιμς Νέισμιθ είχε επινοήσει το μπάσκετ.

Ο Μόργκαν ήθελε ένα άθλημα λιγότερο βάρβαρο από το μπάσκετ, κατάλληλο για επιχειρηματίες και ανθρώπους μιας κάποιας ηλικίας. Δανείστηκε στοιχεία από το τένις και το χάντμπολ και δημιούργησε το "Μίντονετ", όπως ονόμασε το νέο παιχνίδι, που αργότερα πήρε την ονομασία με την οποία το γνωρίζουμε σήμερα: βόλεϊμπολ ή πετοσφαίριση στα ελληνικά.

Ο δρ Άλφρεντ Χάλστιν, φίλος του Μόργκαν, του επεσήμανε ότι οι παίκτες προσπαθούσαν να κρατήσουν την μπάλα στον αέρα και χτυπώντας τη να την περνάνε από την άλλη μεριά του φιλέ. Αμέσως σκέφτηκε να το ονομάσει **"Volleyball"** (χτύπημα στον αέρα). Αυτήν του τη σκέψη την πρότεινε στον Ουίλιαμ Μόργκαν και η πρόταση αμέσως έγινε δεκτή, κάνοντας παράλληλα τον Χάλστιν «νονό» του σημερινού βόλεϊμπολ.

Γρήγορα το παιχνίδι έγινε δημοφιλές και το 1913 ξέφυγε από τα όρια της Αμερικής, κατακτώντας πρώτα τις χώρες της Απω Ανατολής και στη συνέχεια την Ευρώπη. Ωθηση στην ανάπτυξη του αθλήματος έδωσαν οι κατά τόπους εκστρατευτικές αποστολές των Αμερικανών το 1919, που μοίρασαν 16.000 μπάλες για την ψυχαγωγία των στρατιωτών τους αλλά και των ντόπιων.

Το 1949 ιδρύθηκε η Διεθνής Ομοσπονδία Βόλεϊ (FIVB) και την ίδια χρονιά έγινε το παγκόσμιο πρωτάθλημα ανδρών, ενώ τρία χρόνια αργότερα το αντίστοιχο των γυναικών. Το 1964 στο Τόκιο έκανε την εμφάνισή του στους Ολυμπιακούς Αγώνες.

Στην Ελλάδα το βόλεϊμπολ έγινε γνωστό το 1922 από τον γυμναστή του Πανελληνίου, Αναστάσιο Λευκαδίτη. Ο "σύλλογος των ολυμπιονικών" κατέκτησε και το πρώτο πρωτάθλημα Ελλάδας στους άνδρες το 1936. Το 1952 δημιουργήθηκε από τον ΣΕΓΑΣ η πρώτη εθνική ομάδα ανδρών, η οποία την άνοιξη του ίδιου χρόνου έδωσε το πρώτο της φιλικό στο Παρίσι και ηττήθηκε 3-1 σετ από τη Γαλλία. Δεκαπέντε χρόνια αργότερα έδωσε το πρώτο της επίσημο παιχνίδι με αντίπαλο την Τουρκία και έχασε 3-0 σετ.

Το βόλεϊ είναι πλέον ένα από τα δημοφιλέστερα αθλήματα στον κόσμο. Η Διεθνής Ομοσπονδία του αθλήματος υπολογίζει ότι ένας στους έξι κατοίκους του πλανήτη παίζει ή παρακολουθεί αγώνες βόλεϊ.

8. Η επανάσταση του 1821 στην Ελλάδα δεν αναφερόταν σε μια μακρινή εξέγερση στην Οθωμανική Αυτοκρατορία. Ειδικά επειδή μαινόταν σε μια περιοχή η οποία, για το παιδαγωγικό ιδανικό του νέου ανθρωπισμού, δεν ήταν η απομακρυσμένη Ανατολή, αλλά η καρδιά της Ευρώπης. Το όραμα ότι θα υπερασπιζόταν κανείς τα μηνύματα του Περικλή ή του Πλάτωνα στην Ακρόπολη της Αθήνας ή στον Ισθμό της Κορίνθου γέννησε τον φιλελληνισμό.
